

ПРѢДАНІЯ.

Както за съборы-тъ така и за *прѣданія*, ако сѣ противны на Богодухновенно-то Слово Божіе, то трѣбува да ги исхвърлямы.

Най напрѣдъ прѣданіе значаше какво да е нѣщо прѣдадено отъ едного на другыго. Въ 2 Солу. 2; 15: 3; 6. Апостолъ-тъ употрѣбыва прѣданіе за свое-то Богодухновенно учение съ проповѣданіе и съ *посланіе*. Но едно неписано нѣщо прѣдадено отъ вѣкъ на вѣкъ, не може да бѣде основателно правило на вѣрж-тъ. Единъ слухъ даже въ единъ градъ толкова скоро ся умножава, щото не знае чловѣкъ да ли е за вѣруваніе или не: така и за прѣданіе.

Св. Писаніе забранява вѣруваніе въ прѣданія: “*Разваляте Слово-то Божіе съ ваше-то прѣданіе*” (Мар. 7; 8-13: Мат. 15; 2-9) “*Вардѣте ся добръ, да вы не прѣльсти нѣкой съ философійж и съ пустословнж лъсть, по прѣданію чловѣческому*” (Кол. 2; 8). “*Не сте и купени съ тѣнны вещи, съ сребро или злато отъ суетно-то ваше житіе, което ви сѣ прѣдали Отци-тъ ви*” 1 Пет. 1; 18.

Св. Отци исхвърлихъ прѣданія. Св. Іеронимъ казува: “*Онѣзи нѣща измыслены подѣ име-то на Апостолскы прѣданія, безъ власть и безъ свидѣтелство отъ Св. Писаніе да бѣдѣтъ ударены съ Божіихъ-тъ саблѣж.*” (*) Св. Атанасія

(*) Св. Іерон. на Исаяж 8; 20 и Тълкованіе на Галат, 2 глава.